विश्रान्तश्चैनमासीनं मत्वासीनः स राक्षसः । उवाच प्रस्तुतं वाक्यं वाक्यज्ञोवाक्यकोविदं ।
न ते प्रकृतिमान् वर्षः कच्चित् चेमं पुरे तव । कच्चित् प्रकृतयः सर्व्वा भजन्ते त्वां यथा पुरा ।
किमिहागमने चापि कार्य्यन्ते राक्षसेश्वर । कृतमित्येव तद्विद्धि यद्यपि स्यात् सुदुष्करं ।
शशंस रावणस्तस्मै तत् सर्व्वं रामचेष्टितं । समासेनैव कार्य्याणि क्रोधामर्षसमन्वितः । १५०'५
मारीचस्त्वब्रवीच्छ्रुत्वा समासेनैव रावणं । अलन्ते राममासाद्य वीर्य्यज्ञो ह्यस्मि तस्य वै ।
बाणवेगं हि कस्तस्य शक्तः सोढुं महात्मनः । प्रव्रज्यायां हि मे हेतुः स एव पुरुषर्षभः ।
विनाशमुखमेतत्ते केनाख्यातं दुरात्मना । तमुवाचाथ सक्रोधो रावणः परिभर्त्सयन् ।
अकुर्व्वतोऽस्मद्वचनं स्यान्मृत्युरपि ते ध्रुवं । मारीचश्चिन्तयामास विशिष्टान्मरणं वरं ।
अवश्यं मरणे प्राप्ते करिष्याम्यस्य यन्मतं । ततस्तं प्रत्युवाचाथ मारीचो राक्षसेश्वरं । १५'१०
किन्ते सख्यं मया कार्य्यं करिष्याम्यवशोऽपि तत् । तमब्रवीद्दशग्रीवो गच्छ सीतां प्रलोभय ।
रत्नशृङ्गो मृगो भूत्वा रत्नचित्रतनूरुहः । ध्रुवं सीता समालक्ष्य त्वां रामञ्चोदयिष्यति ।
अपक्रान्ते च काकुत्स्थे सीता वश्या भविष्यति । तामादायापनेष्यामि ततः स न भविष्यति ।
भार्य्यावियोगाद्दुर्ब्बुद्धिरेतत् सख्यं कुरुष्व मे । इत्येवमुक्तो मारीचः कृत्वोदकमथात्मनः ।
रावणं पुरतो यान्तमन्वगच्छत् सुदुःखितः । ततस्तस्याश्रमं गत्वा रामस्याक्लिष्टकर्म्मणः । १५'१५
चक्रतुस्तद्यथा सर्व्वमुभौ यत् पूर्व्वमन्त्रितं । रावणस्तु यतिर्भूत्वा मुण्डः कुण्डी त्रिदण्डधृक् ।
मृगश्च भूत्वा मारीचस्तं देशमुपजग्मतुः । दर्शयामास मारीचो वैदेहीं मृगरूपधृक् ।
चोदयामास तस्यार्थे सा रामं विधिचोदिता । रामस्तस्याः प्रियं कुर्व्वन् धनुरादाय सत्वरः ।
रक्षार्थे लक्ष्मणं न्यस्य प्रयथौ मृगलिप्सया । स धन्वी बद्धतूणीरः खड्गगोधाङ्गुलित्रवान् ।
अन्वधावन्मृगं रामो रुद्रस्तारामृगं यथा । सोऽन्तर्हितः पुनस्तस्य दर्शनं राक्षसोव्रजन् । १५'२०
चकर्ष महदध्वानं रामस्तं बुबुधे ततः । निशाचरं विदित्वा तं राघवः प्रतिभानवान् ।
अमोघं शरमादाय जघान मृगरूपिणं । स रामबाणाभिहतः कृत्वा रामस्वरं तदा ।
हा सीते लक्ष्मणेत्येवं चुक्रोशार्त्तस्वरेण ह । शुश्राव तस्य वैदेही ततस्तां करुणाङ्गिरं ।
सा प्राद्रवद्यतः शब्दस्तामुवाचाथ लक्ष्मणः । अलन्ते शङ्कया भीरु को रामं प्रहरिष्यति ।
मुहूर्त्ताद्द्रक्ष्यसे रामं भर्त्तारं तं शुचिस्मिते । इत्युक्ता सा प्रहसती पर्य्यशङ्कत लक्ष्मणं । १५'२५
हता वै स्त्रीस्वभावेन शुक्लचारित्रभूषणा । सा तं परुषमारब्धा वक्तुं साध्वी पतिव्रता ।
नैष कामो भवेन्मूढ यं त्वं प्रार्थयसे हृदा । अथहं शस्त्रमादाय हन्यामात्मानमात्मना ।
पतेयं गिरिशृङ्गाद्वा विशेयं वा हुताशनं । रामं भर्त्तारमुत्सृज्य न त्वहं त्वां कथञ्चन ।
नहीनमुपतिष्ठेयं शार्दूली क्रोष्टुकं यथा । एतादृशं वचः श्रुत्वा लक्ष्मणः प्रियराघवः ।
पिधाय कर्णौ सदृक्तः प्रस्थितो येन राघवः । स रामस्य पदं गृह्य प्रससार धनुर्द्धरः । १५'३०
अवीक्षमाणो विम्बोष्ठीं प्रयथौ लक्ष्मणस्तथा । एतस्मिन्नन्तरे रक्षो रावणः प्रत्यदृश्यत ।